सम्बन्धम् अदधात् स्थापितवान्। तस्यैव स्थापितस्य विशेषणानि, कामस्य तृप्तिं तृप्तिकारणं तस्मिन् गलिते सति योषिन् मे भूयादिति कामो निवर्त्तते तस्मिन्निवृत्तिरेव तृप्तिः। अत एवानन्दं सुखकारणम्। हे अग्ने इह विवाहे कर्म्मणि मान्तस्य वीर्य्यस्य सुखं भाजय प्रापय॥

अथ षोडशीमाह। "मोदः प्रमोद आनन्दः [५]। मुष्कयोर्निहितः सपः। सृत्वेव कामस्य तृप्यानि। दक्षिणानां प्रतिग्रहे" इति। मोदादयः त्रयः तारतम्येन अवस्थिताः सुखावान्तरविशेषाः। वार्त्ताजन्यसुखविशेषो मोदः, दर्शनजन्यः प्रमोदः, भोगजन्य आनन्दः। तेषां सर्व्वेषां सपः समवायहेतुः मुष्कयोर्निहितः स्थापितः, दक्षिणानां प्रतिग्रहे सति कामस्य सृत्वेव कामितार्थं प्राप्यैव तृप्याणि तृप्तो भवानि अयमर्थः। ऋत्विजां दक्षिणाकाले कन्या दीयते। अतएवापस्तम्बधर्म्मेषु स्मर्य्यते, दैवयज्ञतन्त्र ऋत्विजे प्रतिपादयेदिति। दैवे विवाहे चिकिर्षिते सति यज्ञप्रयोगमध्ये ऋत्विजे कन्यां समर्पयेदिति। आश्वलायनोऽपि। दक्षिणारूपायाः कन्यायाः अभिमर्शनं विधत्ते, अभिमृशेदप्राणिकन्याञ्चेति। तस्माद्दक्षिणानां प्रतिग्रहे सति कन्यां प्राप्तस्य यादृशी तृप्तिस्तादृशी तृप्तिर्भवतीति॥

अथ सप्तदशीमाह। "मनसश्चित्तमाकूतिम्। वाचः सत्यमशीमहि। पशूनाꣳ रूपमन्नस्य। यशः श्रीः श्रयतां मयि" इति। मनसः सम्बन्धि चित्तं विज्ञातम् आकूतिं सङ्कल्पं वाचः-सम्बन्धि सत्यवदनञ्चाशीमहि प्राप्नुयाम। तथा पशूनां गवा-